

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13643 *Reial decret llei 18/2017, de 24 de novembre, pel qual es modifiquen el Codi de comerç, el text refós de la Llei de societats de capital aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, en matèria d'informació no financera i diversitat.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Directiva 2014/95/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, per la qual es modifica la Directiva 2013/34/UE pel que fa a la divulgació d'informació no financera i informació sobre diversitat per part de grans empreses determinades i grups determinats, té com a objectiu identificar riscos per millorar la sostenibilitat i augmentar la confiança dels inversors, els consumidors i la societat en general i per a això incrementa la divulgació d'informació no financera, com poden ser els factors socials i mediambientals.

D'altra banda, la Directiva 2014/95/UE amplia el contingut que exigeix l'informe anual de govern corporatiu que han de publicar les societats anònimes cotitzades, a fi de millorar la transparència facilitant la comprensió de l'organització empresarial i dels negocis de l'empresa de què es tracti. La nova obligació per a aquestes societats consisteix en la divulgació de les «polítiques de diversitat de competències i punts de vista» que apliquin al seu òrgan d'administració respecte a qüestions com l'edat, el sexe, la discapacitat, o la formació i l'experiència professional. En cas que la societat no apliqui una política de diversitat, no hi ha cap obligació d'establir-la, encara que la declaració sobre governança empresarial ha d'explicar clarament el motiu pel qual no s'aplica.

La divulgació d'informació no financera o relacionada amb la responsabilitat social corporativa contribueix a mesurar, supervisar i gestionar el rendiment de les empreses i el seu impacte en la societat. En aquest context, amb la finalitat de millorar la coherència i la comparabilitat de la informació no financera divulgada, algunes empreses han de preparar un estat d'informació no financera que contingui informació relativa, almenys, a qüestions mediambientals i socials, així com relatives al personal, al respecte dels drets humans i a la lluita contra la corrupció i el suborn. D'acord amb la Directiva 2014/95/UE, aquest estat ha d'incloure una descripció de les polítiques de resultats i riscos vinculats a aquestes qüestions i s'ha d'incorporar en l'informe de gestió de l'empresa obligada o, si s'escau, en un informe separat corresponent al mateix exercici que inclogui el mateix contingut i compleixi els requisits exigits.

L'estat esmentat ha d'incloure, en allò que concerneix qüestions mediambientals, informació detallada sobre els efectes actuals i previsibles de les activitats de l'empresa en el medi ambient, i, si s'escau, la salut i la seguretat, l'ús d'energia renovable i/o no renovable, les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, el consum d'aigua i la contaminació atmosfèrica.

Respecte a les qüestions socials i relatives al personal, la informació facilitada en l'estat pot fer referència a les mesures adoptades per garantir la igualtat de gènere, l'aplicació de convenis fonamentals de l'Organització Internacional del Treball, les condicions de treball, el diàleg social, el respecte del dret dels treballadors a ser informats i consultats, el respecte dels drets sindicals, la salut i seguretat al lloc de treball i el diàleg amb les comunitats locals i les mesures adoptades per garantir la protecció i el desenvolupament d'aquestes comunitats.

En relació amb els drets humans, l'estat d'informació no financera pot incloure informació sobre la prevenció de les violacions dels drets humans i, si s'escau, sobre les mesures per mitigar, gestionar i reparar els possibles abusos comesos.

Així mateix, en relació amb la lluita contra la corrupció i el suborn, l'estat d'informació no financera pot incloure informació sobre els instruments existents per lluitar contra aquests.

L'estat d'informació no financera, d'acord amb la Directiva esmentada, ha d'incloure informació sobre els procediments de diligència deguda aplicats per l'empresa i, quan sigui pertinent i proporcionat, en relació amb les seves cadenes de subministrament i subcontractació, amb la finalitat de detectar, prevenir i atenuar efectes adversos existents i potencials. A aquests efectes, s'entén per procediments de diligència deguda les actuacions fetes per identificar i avaluar els riscos, així com per verificar-los i controlar-los, incloent-hi l'adopció de mesures.

Les empreses obligades han de facilitar informació adequada sobre els aspectes respecte dels quals hi ha més probabilitats que es materialitzin els riscos principals d'efectes greus, juntament amb els aspectes respecte dels quals els riscos esmentats ja s'han materialitzat. Els riscos d'efectes adversos es poden derivar d'activitats pròpies de l'empresa o poden estar vinculats a les seves activitats. Això no ha de comportar càrregues administratives addicionals innecessàries per a les petites i mitjanes empreses, en els termes que defineix la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes.

Quan facilitin aquesta informació, les empreses obligades s'han de basar en marcs nacionals, marcs de la Unió Europea, i es pot utilitzar el sistema de gestió i auditoria mediambientals (EMAS) adaptat al nostre ordenament jurídic a través del Reial decret 239/2013, de 5 d'abril, o en marcs internacionals com ara el Pacte mundial de les Nacions Unides, els Principis rectors sobre les empreses i els drets humans que posen en pràctica el marc de les Nacions Unides per «protegir, respectar i remeiar», les Línies directrius de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) per a empreses multinacionals, la norma (ISO) 26000 de l'Organització Internacional de Normalització, la Declaració tripartida de principis sobre les empreses multinacionals i la política social de l'Organització Internacional del Treball, la Iniciativa mundial de presentació d'informes de sostenibilitat del GRI (GRI Sustainability Reporting Standards), o altres marcs internacionals reconeguts.

En el cas de les organitzacions que hagin obtingut el registre EMAS, es considera vàlida i suficient, per complir l'apartat de l'informe dedicat a informació mediambiental, la informació que conté la declaració ambiental validada pel verificador acreditat en la mesura que aquest certificat no solament operi per centre de treball i cobreixi la totalitat de l'activitat de la societat. No obstant això, l'acreditació EMAS en cap cas no pot dispensar l'entitat d'informar sobre l'activitat mediambiental en l'informe no financer, amb l'objectiu que en un sol document figuri tota la informació no financera que requereix la Directiva. Les empreses que disposin d'estudis més detallats de petjada de carboni, de polítiques d'adaptació als impactes del canvi climàtic o d'altres àmbits ambientals poden aportar aquesta informació com a complement de la resta de la informació ambiental requerida.

II

L'àmbit d'aplicació dels requisits sobre divulgació d'informació no financera s'estén, a les societats anònimes, a les de responsabilitat limitada i a les comanditàries per accions que, de manera simultània, tinguin la condició d'entitats d'interès públic el nombre mitjà de treballadors contractats de les quals durant l'exercici sigui superior a 500 i, addicionalment, es considerin empreses grans, en els termes que defineix la Directiva 2013/34, és a dir, l'import net de la xifra de negocis, el total actiu i el nombre mitjà de treballadors de les quals determini la seva qualificació en aquest sentit.

Les societats d'interès públic que formulin comptes consolidats també estan incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma sempre que el grup es qualifiqui de gran, en els termes que defineix la Directiva 2013/34/UE, i el nombre mitjà de treballadors contractats durant l'exercici pel conjunt de societats que integren el grup sigui superior a 500.

No obstant això, una empresa dependent pertanyent a un grup està exempta de l'obligació anterior si l'empresa i les que en depenen estan incloses en l'informe de gestió consolidat d'una altra empresa. D'altra banda, i en tot cas, les petites i mitjanes empreses

queden eximides de l'obligació d'incloure una declaració no financera, així com de requisits addicionals vinculats a l'obligació esmentada.

Els auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes únicament han de comprovar que s'hagi facilitat l'estat d'informació no financera.

En aquest sentit, és necessari modificar la redacció de l'article 35 de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, sobre l'informe d'auditoria de comptes anuals d'entitats considerades d'interès públic als efectes d'aquesta Llei, per incloure i precisar l'actuació dels auditors de comptes, tant en relació amb els estats d'informació no financera com en relació amb la informació sobre diversitat inclosa en l'informe anual de govern corporatiu de les societats cotitzades.

En tots dos casos, de conformitat amb el que preveu la Directiva 2014/95/UE, l'actuació de l'auditor s'ha de limitar únicament a la comprovació que la informació esmentada s'ha facilitat en els informes corresponents.

Amb vista a facilitar la divulgació d'informació no financera per part de les empreses, l'article 2 de la Directiva 2014/95/UE recollia el mandat a la Comissió Europea d'elaborar unes directrius no vinculants sobre la metodologia aplicable a la presentació d'informació no financera, incloent-hi uns indicadors clau de resultats no financers de caràcter general i sectorial, tenint en compte les millors pràctiques existents, l'evolució internacional i els resultats d'iniciatives connexes en la Unió Europea. En compliment del mandat esmentat, mitjançant la Comunicació de la Comissió (2017/C 215/01) es van aprovar al maig del 2017 les Directrius sobre la presentació d'informes no financers (metodologia per a la presentació d'informes no financers). En aquest sentit, cal mencionar que a Espanya s'han portat a terme iniciatives sobre indicadors fonamentals financers i no financers com els proposats en la «Guia per a l'elaboració de l'informe de gestió de les entitats cotitzades» de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) o en el model sobre informació integrada de l'Associació Espanyola de Comptabilitat i Administració d'Empreses (AECA), recollit en el «Quadre integrat d'indicadors (CII-FESG) i la seva taxonomia XBRL», referenciat, al seu torn, per la guia esmentada de la CNMV.

La transposició de la Directiva 2014/95/UE a l'ordenament espanyol obliga a modificar determinats preceptes relatius a l'informe de gestió en el Codi de comerç, aprovat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885, i en el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol; a l'informe anual de govern corporatiu en aquest últim; i a l'actuació dels auditors de comptes en relació amb aquestes matèries a la Llei d'auditoria de comptes. Per les raons apuntades, les modificacions que s'hi incorporen s'adeqüen als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència que regeixen l'exercici de la iniciativa legislativa, tal com exigeix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Finalment, s'hi incorporen una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, que recullen, respectivament, el títol competencial, una declaració expressa sobre la transposició de la Directiva comptable, les habilitacions normatives i la previsió corresponent sobre l'entrada en vigor.

III

En el que es refereix al recurs al Reial decret llei com a instrument de transposició, cal assenyalar que el Tribunal Constitucional, en la sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupost habilitador de la necessitat extraordinària i urgent de l'article 86.1 de la Constitució quan hi concorren «el retard patent en la transposició», l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya» i la importància material de la situació que es tracta de regular. En aquest cas hi concorren raons que justifiquen complidament la necessitat extraordinària i urgent de transposar les diferents directives mitjançant el present Reial decret llei.

En primer lloc, la transposició de la Directiva 2014/95/UE mitjançant aquest Reial decret llei està motivada pel venciment del termini per a la seva transposició. D'acord amb el seu article 4, els estats membres havien de posar en vigor les disposicions legals,

reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que estableix aquesta Directiva a tot tardar el 6 de desembre de 2016.

En segon terme, pel que fa a la situació concreta que es tracta de regular, l'elaboració de l'estat d'informació no financera, individual i consolidat per part de les empreses incloses en el seu àmbit d'aplicació s'ha de fer, per imperatiu de la mateixa norma, en el primer exercici que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2017. Si se segueix el procediment legislatiu ordinari, aquesta obligació es pot veure compromesa, i és convenient, en tot cas, que les empreses coneguin per endavant el marc jurídic de referència per a l'elaboració de l'estat d'informació no financera.

Finalment, pel que fa a l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya», s'ha de tenir en compte que, malgrat el caràcter opcional que preveu l'article 260.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, en la seva Comunicació de 13 de desembre de 2016, «Dret de la UE: millors resultats gràcies a una millor aplicació», la Comissió ha anunciat un canvi d'enfocament passant a sol·licitar de manera sistemàtica al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'una suma a un tant alçat. La conseqüència lògica de l'enfocament de la suma a un tant alçat és que, en els casos en què un Estat membre repari la infracció mitjançant la transposició de la Directiva en el curs d'un procediment d'infracció, la Comissió ja no desisteix del seu recurs només per aquest motiu.

Com a disposició transitòria, la Comissió ha assenyalat que no aplica aquesta nova pràctica als procediments la carta de citació dels quals sigui anterior a la publicació de la Comunicació esmentada en el «Diari Oficial de la Unió Europea» que va tenir lloc el 19 de gener de 2017. En aquest cas, la Comissió Europea va iniciar un procediment formal d'infracció mitjançant la Carta de citació 2017/0084, de 24 de gener de 2017. Per consegüent, el procediment es regeix per aquest nou enfocament, basat en el principi de no-desistiment.

Posteriorment, mitjançant el Dictamen motivat 2017/0084, de 14 de juny de 2017, va donar un termini de dos mesos per adoptar les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que estableix la Directiva. Transcorregut el termini assenyalat per la Comissió en el Dictamen motivat, és de necessitat extraordinària i urgent procedir a la transposició abans que es formalitzi la demanda davant el Tribunal de Justícia, per evitar així la imposició d'una multa a un tant alçat.

Per consegüent, concorren en la mesura que s'adopta, per la seva naturalesa, per la finalitat i pel context en què es dicten, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupost habilitador per recórrer a aquest tipus de norma.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 24 de novembre de 2017,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Codi de comerç, aprovat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885.*

El Codi de comerç, aprovat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 49, que queda redactat de la manera següent:

«5. Les societats que, de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes, tinguin la consideració d'entitats d'interès públic i que, a més, formulin comptes consolidats, han d'incloure en l'informe de gestió consolidat l'estat d'informació no

financera consolidat que preveu aquest apartat sempre que hi concorrin els requisits següents:

- a) Que el nombre mitjà de treballadors contractats per les societats del grup durant l'exercici sigui superior a 500.
- b) Que durant dos exercicis consecutius compleixin, a la data de tancament de cadascun d'aquests exercicis, almenys dues de les circumstàncies següents:

- 1r Que el total de les partides de l'actiu consolidat sigui superior a 20.000.000 d'euros.

- 2n Que l'import net de la xifra anual de negocis consolidada superi els 40.000.000 d'euros.

- 3r Que el nombre mitjà de treballadors contractats durant l'exercici sigui superior a dos-cents cinquanta.

Les societats cessen en l'obligació d'elaborar l'estat d'informació no financera si deixen de complir, durant dos exercicis consecutius, dos dels requisits de la lletra b) anterior, o quan al tancament de l'exercici el nombre mitjà de treballadors contractats no excedeixi els 500.

En els dos primers exercicis socials des de la constitució d'un grup de societats, la societat dominant està obligada a elaborar l'estat d'informació no financera consolidat quan al tancament del primer exercici es compleixin, almenys, dues de les tres circumstàncies que esmenta l'apartat b), sempre que al tancament de l'exercici es compleixi, a més, el requisit que preveu l'apartat a).»

Dos. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 49, que queda redactat de la manera següent:

«6. L'estat d'informació no financera consolidat ha d'incloure la informació necessària per comprendre l'evolució, els resultats i la situació del grup, i l'impacte de la seva activitat respecte, almenys, a qüestions mediambientals i socials, així com relatives al personal, al respecte dels drets humans i a la lluita contra la corrupció i el suborn, i ha d'incloure:

- a) Una descripció breu del model de negoci del grup.
- b) Una descripció de les polítiques que aplica el grup respecte a les qüestions esmentades, que ha d'incloure els procediments aplicats per a la identificació i l'avaluació de riscos i de verificació i control, incloent-hi quines mesures s'hi han adoptat.
- c) Els resultats d'aquestes polítiques.
- d) Els riscos principals relacionats amb aquestes qüestions vinculats a les activitats del grup, entre les quals, quan sigui pertinent i proporcionat, les seves relacions comercials, els productes o els serveis que puguin tenir efectes negatius en aquests àmbits, i com el grup gestiona els riscos esmentats.
- e) Indicadors clau de resultats no financers que siguin pertinents respecte a l'activitat empresarial concreta. Amb l'objectiu de facilitar la comparació de la informació, tant en el temps com entre entitats, es poden utilitzar especialment estàndards d'indicadors clau no financers que es puguin aplicar generalment i que compleixin les directrius de la Comissió Europea en aquesta matèria.

En cas que el grup de societats no apliqui cap política en alguna de les qüestions que preveuen les lletres anteriors, l'estat d'informació no financera consolidat ha d'oferir una explicació clara i motivada respecte a això.

L'estat d'informació no financera consolidat ha d'incloure també, si s'escau, referències i explicacions complementàries sobre els imports que detallen els comptes anuals consolidats.

Per a la divulgació de la informació no financera que esmenta aquest apartat, la societat obligada a formular comptes consolidats s'ha de basar en marcs normatius nacionals, de la Unió Europea o internacionals, i ha d'especificar en quins marcs s'ha basat.

En casos excepcionals es pot ometre informació relativa a esdeveniments imminents o qüestions que estan sent objecte de negociació quan, segons l'opinió degudament justificada de l'òrgan d'administració, la divulgació de la informació esmentada pugui perjudicar greument la posició comercial del grup, sempre que aquesta omisió no impedeixi una comprensió fidel i equilibrada de l'evolució, els resultats i la situació del grup, i de l'impacte de la seva activitat.

L'obligació d'incloure informació no financera que preveu l'apartat 1 d'aquest article es considera complerta si la societat incorpora a l'informe de gestió la informació que descriu aquest apartat.

Quan una societat dependent d'un grup sigui, al seu torn, dominant d'un subgrup, està exempta de l'obligació que estableix aquest apartat si la societat esmentada i les que en depenen estan incloses en l'informe de gestió consolidat d'una altra societat en què es compleix l'obligació esmentada. Si una entitat s'acull a aquesta opció, ha d'incloure en l'informe de gestió una referència a la identitat de la societat dominant i al Registre Mercantil o una altra oficina pública on han de quedar dipositats els seus comptes juntament amb l'informe de gestió consolidat o, en els supòsits que no quedi obligada a dipositar els comptes en cap oficina pública, o que hagi optat per l'elaboració d'un informe separat d'acord amb l'apartat següent, sobre on està disponible o es pot accedir a la informació consolidada de la societat dominant.»

Tres. S'afegeixen els nous apartats 7 i 8 a l'article 49, que queden redactats de la manera següent:

«7. S'entén que una societat compleix l'obligació d'elaborar l'estat d'informació no financera consolidat que regula l'apartat anterior si emet un informe separat, corresponent al mateix exercici, en què s'indiqui de manera expressa que la informació esmentada forma part de l'informe de gestió, s'inclouï la informació que s'exigeix per a l'estat esmentat i se sotmeti als mateixos criteris d'aprovació, dipòsit i publicació que l'informe de gestió.

8. La informació que conté l'informe de gestió consolidat en cap cas no justifica la seva absència en els comptes anuals consolidats quan aquesta informació s'hagi d'incloure en aquests de conformitat amb el que preveuen aquesta secció i les disposicions que la despleguen.»

Article segon. *Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

El text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 262, que queda redactat de la manera següent:

«5. Les societats de capital que, de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes, tinguin la consideració d'entitats d'interès públic han d'incloure en l'informe de gestió un estat d'informació no financera o elaborar un informe separat amb el mateix contingut que el que preveu per als comptes consolidats l'article 49, apartats 5, 6 i 7 del Codi de comerç, encara que es refereixi exclusivament a la societat en qüestió sempre que hi concorrin els requisits següents:

a) Que el nombre mitjà de treballadors contractats durant l'exercici sigui superior a 500.

b) Que durant dos exercicis consecutius compleixin, a la data de tancament de cadascun d'aquests exercicis, almenys dues de les circumstàncies següents:

- 1r Que el total de les partides de l'actiu sigui superior a 20.000.000 d'euros.
- 2n Que l'import net de la xifra anual de negocis superi els 40.000.000 d'euros.
- 3r Que el nombre mitjà de treballadors contractats durant l'exercici sigui superior a dos-cents cinquanta.

Les societats cessen en l'obligació d'elaborar l'estat d'informació no financera si deixen de complir, durant dos exercicis consecutius, dos dels requisits de la lletra b) anterior, o quan al tancament de l'exercici el nombre mitjà de treballadors contractats no excedeixi els 500.

En els dos primers exercicis socials des de la constitució de la societat, està obligada a elaborar l'estat d'informació no financera consolidat quan al tancament del primer exercici es compleixin, almenys, dues de les tres circumstàncies a què es refereix l'apartat b), sempre que al tancament de l'exercici es compleixi, a més, el requisit que preveu l'apartat a).

En casos excepcionals es pot ometre informació relativa a esdeveniments imminents o qüestions que estan sent objecte de negociació quan, segons l'opinió degudament justificada de l'òrgan d'administració, la divulgació de la informació esmentada pugui perjudicar greument la posició comercial del grup, sempre que aquesta omisió no impedeixi una comprensió fidel i equilibrada de l'evolució, els resultats i la situació del grup, i de l'impacte de la seva activitat.

Una societat dependent d'un grup està dispensada de l'obligació que estableix aquest apartat si l'empresa esmentada i les que en depenen, si en té, estan incloses, al seu torn, en l'informe de gestió consolidat d'una altra empresa, elaborat de conformitat amb el contingut que estableix aquest article. Si una societat s'acull a aquesta opció, ha d'incloure en l'informe de gestió una referència a la identitat de la societat dominant i al Registre Mercantil o una altra oficina pública on han de quedar dipositats els seus comptes juntament amb l'informe de gestió consolidat o, en els supòsits que no quedi obligada a dipositar els seus comptes en cap oficina pública, o que hagi optat per l'elaboració de l'informe separat, sobre on està disponible o es pot accedir a la informació consolidada de la societat dominant.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 262, amb la redacció següent:

«6. La informació que conté l'informe de gestió en cap cas no justifica la seva absència en els comptes anuals quan aquesta informació s'hagi d'incloure en aquests de conformitat amb el que preveuen aquest títol i les disposicions que el despleguen.»

Tres. Es modifica la redacció del subapartat 6è de l'article 540.4.c), que queda redactada de la manera següent:

«Una descripció de la política de diversitat aplicada en relació amb el consell d'administració, incloent-hi els seus objectius, les mesures adoptades, la manera com s'han aplicat i els resultats en el període de presentació d'informes, així com les mesures que, si s'escau, hagi acordat en aquest sentit la comissió de nomenaments. La política de diversitat ha de comprendre qüestions com la formació i l'experiència professional, l'edat, la discapacitat i el gènere, que es refereix a les mesures que, si s'escau, s'hagin adoptat per procurar incloure en el consell d'administració un nombre de dones que permeti assolir una presència equilibrada de dones i homes.

En cas que no s'apliqui una política d'aquest tipus, s'ha d'oferir una explicació respecte a això.

Les entitats petites i mitjanes, d'acord amb la definició que conté la legislació d'auditoria de comptes, únicament estan obligades a proporcionar informació sobre les mesures que, si s'escau, s'hagin adoptat en matèria de gènere.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes.*

L'article 35 de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Informe d'auditoria de comptes anuals.*

1. L'informe d'auditoria dels comptes anuals d'una entitat d'interès públic s'ha d'elaborar i presentar d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i l'article 10 del Reglament (UE) núm. 537/2014, de 16 d'abril.

2. No obstant això, el que disposa l'article 5.1.f) sobre l'informe de gestió no és aplicable en els supòsits següents:

a) En el cas d'auditories de comptes consolidats de societats a què es refereix l'article 49.5 del Codi de comerç i de comptes anuals individuals de societats que esmenta l'article 262.5 del text refós de la Llei de societats de capital, en relació amb l'estat d'informació no financera que esmenten aquests articles, o, si s'escau, amb l'informe separat corresponent al mateix exercici al qual es faci referència en l'informe de gestió, que inclogui la informació que s'exigeix per a l'estat que esmenta l'article 49.6 del Codi de comerç, de conformitat amb el que preveu l'article 49.7 del Codi de comerç.

En tots dos supòsits, l'auditor ha de comprovar únicament que aquest estat d'informació no financera estigui inclòs en l'informe de gestió o, si s'escau, s'hi hagi incorporat la referència corresponent a l'informe separat en la forma prevista en els articles que esmenta el paràgraf anterior. En cas que no sigui així, ho ha d'indicar en l'informe d'auditoria.

b) En el cas d'auditories de comptes d'entitats emissores de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors, en relació amb la informació que conté l'article 540.4. apartat a), 3r, apartat c), 2n i 4t a 6è, i apartats d), e), f) i g) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

En aquest supòsit, l'auditor ha de comprovar únicament que aquesta informació s'ha facilitat en l'informe anual de govern corporatiu incorporat a l'informe de gestió. En cas que no sigui així, ho ha d'indicar en l'informe d'auditoria.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6è de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/95/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, per la qual es modifica la Directiva 2013/34/UE pel que fa a la divulgació d'informació no financera i informació sobre diversitat per part de determinades grans empreses i determinats grups.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern perquè, a proposta del ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat i del ministre de Justícia, dicti les normes necessàries per al desplegament del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor i aplicació.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Les modificacions introduïdes per aquest Reial decret llei són aplicables per als exercicis econòmics que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2017. Els dos exercicis computables, als efectes del que disposen els articles 49.5.b) del Codi de comerç i 262.5.b) del text refós de la Llei de societats de capital, són l'exercici 2017 esmentat i l'immediatament anterior.

Madrid, 24 de novembre de 2017.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY